

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Δύο θαυμάσιαι βελόναι. Πρό τινων μηνῶν ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐπισκέφθη μέγα τι ἐργοστάσιον βελονῶν ἐν Γερμανίᾳ, ὅπως παρατηρήσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον κατασκευάζονται. Ἐκεῖ εἶδε μεταξὺ ἄλλων βελόνας τόσον λεπτὰς, ὥστε χιλιάδες ἐξ αὐτῶν δὲν ἐστάθμιζον οὐγγίαν. Ἐπρόκειτο ὁμῶς νὰ ἴδῃ τι ἀκόμη περιεργότερον. Ὁ τεχνίτης, τοῦ ὁποῦ ἐργον ἦτο νὰ κατασκευάσῃ τὰς βελόνας, παρεκάλεσε τὸν βασιλέα νὰ τοῦ δώσῃ μίαν τρίχα ἐκ τῆς κεφαλῆς του, ὃ δὲ βασιλεὺς γελάσας τῷ ἔδωκε μίαν μὲ πολλὴν προθυμίαν. Τότε ὁ ἐργάτης τρυπήσας αὐτήν, ἐπέρασε διὰ τῆς τρυμαλιᾶς μίαν λεπτοτάτην κλωστήν, καὶ τὴν προσέφερεν εἰς τὸν βασιλέα, ὅστις ἐθαύμασε τὴν τέχνην καὶ ἐπιτηδεύοντα μὲ τὴν ὁποίαν παρεσκευάσθη τὸ νέον τοῦτο εἶδος τῆς βελόνης!

Πολὺ θαυμασιωτέρα ὁμῶς εἶναι βελὼν τις τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας. Αὕτη κατασκευάσθη εἰς τὸ περίφημον ἐργοστάσιον τῆς Ἀγγλίας «Ρέδδιτς», καὶ εἶναι ἀπομνηστικὴ τῆς στάσεως τοῦ Τραϊανοῦ, ἀρχαίου μνημεῖου, ἐπὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἐσκαλισμένα εἰκόνες, παριστάνουσαι διάφορα ἀνδραγαθήματα τοῦ αὐτοκράτορος ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ὁποίων φέρει ἡ βελὼν σκηνὰς ἐκ τοῦ βίου τῆς Βικτωρίας, τόσον λεπτῶς ἐξεργασμένας, ὥστε δὲν φαίνονται χωρὶς μικροσκοπίον. Προσέτι ἀνοίγει ἡ βελὼν αὕτη καὶ ἀποκαλύπτει ἄλλας βελόνας μικροτέρας ἐντὸς αὐτῆς, ὡσαύτως ἐσκαλισμένας μὲ πολλὴν λεπτότητα!

— Θέαμα καθ' ἡμᾶς μὲν τοὺς Εὐρωπαίους περίεργον, κοινὸν ὁμῶς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, εἶναι ὁ ἀνὴρ, ὅστις περιφέρεται εἰς τὰς ὁδοὺς φέρων μικρὰν θερμάστραν, διάφορα μικρὰ σκεύη τῆς μαγειρικῆς καὶ ἀγγεῖον πλήρες ζύμης. Περιπατῶν φωνάζει. «Τηγανήταις, καλαὶς τηγανήταις!» ὅπου δὲ τὸν ἴδωσι τὰ παιδιὰ, τρέχουν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν μητέρα των μίαν πεντάραν διὰ νὰ ἀγοράσουν τηγανήταν. Μὲ τὴν πεντάραν ὁμῶς ταύτην ἀποκοτῶν καὶ τι περισσότερον — τὸ προνόμιον νὰ ψήσουν μόνοι των τὸ γλύκισμα. Ὁ τηγανητοπώλης καταθέτει τὴν θερμάστραν του ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπιθέτει ἐπ' αὐτῆς μικρότατον τηγάνιον, τὸ ὁποῖον τότε τὸ παιδίον ἀλείφει μὲ λίπος, διὰ νὰ μὴ καῖῃ ἡ ζύμη, τὴν ὁποίαν κατόπιν κενώνει εἰς αὐτὸ μὲ κομψότατον μικρὸν κοχλιάριον. Ἀφοῦ ψηθῇ τὸ ἐν μέρῳ τῆς πῆττας, τὸ σπρέφει καὶ κατὰ τὸ ἄλλο μέρος μὲ πολλὴν προσοχὴν, τέλος δὲ τὴν τρώγει ζεστὴν καὶ εὐωδιάζουσαν, τοιοῦτοτρόπως δὲ ἀπολαμβάνει τὴν διττὴν ταύτην εὐχαρίστησιν ἀντὶ μιᾶς μόνης πεντάρας!

— Ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς μνημονεύει ἡρωικὴν πράξιν παιδὸς δεκαπενταετοῦς, ἧτις ἔλαβε χώραν ἐσχάτως εἰς Λονδίον. Πυρκαϊὰ εἶχεν ἐκραγῇ εἰς κατάστημά τι, ἀνθεν τοῦ ὁποῦ ἐκοιμῶντο παιδία τινὰ μικρὰ, ἅτινα εἶχον λησμονηθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πυρᾶς. Πρῶτος ὁ παῖς ἐκείνος τὰ ἐνθυμήθη, ἀναβὰς δὲ ἀπὸ τὸν τοῖχον ὅπισθεν τῆς οἰκίας, ἀνερχίθη μέχρι τοῦ παραθύρου, καὶ εἰσελθὼν εὗρε κοιμώμενα ἐντὸς τοῦ δωματίου, τὸ ὁποῖον ἦτο πλήρες πυκνοῦ καπνοῦ. Ἀρπάσας δύο τὰ ἔσυρε πρὸς τὸ παράθυρον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ τὰ κατεβίβασεν ἐπὶ τῆς ῥάχεώς του μέχρι τοῦ τοίχου, ὅπου τὰ παρέλαβον οἱ γείτονες. Ἀνῆλθε τότε καὶ δευτέραν φοράν εἰς τὴν φλεγμονήν οἶκον, διὰ νὰ σώσῃ καὶ τρίτον παιδίον, ἀλλὰ θὰ ἐγένετο παρανόλημα τοῦ πυρὸς ἂν μὴ ὁρμήσαντες ἐντὸς οἱ πυροσβέσται ἔσωζον ἀμφοτέρους ἀπὸ θανάτου φοβερόν καὶ ἀφευκτόν.

— Αἱ τεχνηταὶ κοσμητικαὶ τῶν ἀφρικανῶν κορασιδῶν ὡς φαίνεται ὀλίγον θὰ ὁμοιάζουν μὲ βρέφη, ἀφοῦ, ὡς γράφει ἐκεῖθεν Ἀγγλος τις, προτιμοῦν νὰ παλῶν μὲ γάτας, καὶ σκύλους καὶ ἄλλα μικρὰ ζῷα, τὰ ὁποῖα ἐναγκαλιζονται, φιλοῦν, ἀποκοιμίζονται κτλ. ὅπως κάμνουν μὲ τὰς κοσμητικὰς κοράσια ἐν Εὐρώπῃ. Πολλὰκις δὲ, λέγει, τὰ βλέπει τις ἔχοντα μικρὰ χοιρίδια φασκιωμένα καὶ δεμένα ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των, ἀκριβῶς ὅπως αἱ μητέρες των φέρουν τὰ βρέφη των.

— Ἡ τελευταία στατιστικὴ τῆς Γενεῦς ὑπολογίζει εἰς 40,000 τοὺς εἰς ὥρολογία ἐργαζομένους τεχνίτας. Ἐν Νεοκάστει ἐργάζονται περὶ τὰς 13,706 ἐργάται, οἵτινες κατ' ἔτος κατασκευάζουσιν ἐν ἑκατομύριον ὥρολογίων, ἀντιπροσωπεύουσι δὲ περὶ τὰ 50 ἑκατομ. φράγκων. Ἐν Βανδῷ ἐργάζονται εἰς ὥρολογία ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τὰς 7,000 ἐργάται, ὧν ἐν μέρος καταγίνεται εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μουσικῶν. Ἡ ὀλικὴ κατασκευὴ τῶν ὥρολογίων ἐν Ἑλβετίᾳ ἀνέρχεται εἰς 1,000,000 ἐπιφέροντα 88 ἑκατομ. φράγκων. Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1882 ἐξεπονήθησαν 154 χιλ. χιλιόγραμ. ὥρολογίων.

— Ὁ μέγας φυσιολόγος Κυβιέρος παρετήρησεν, ὅτι τὰ μικρότερα ζῷα πηδῶσιν ὑψηλότερα ἀναλόγως τοῦ ἀναστήματος καὶ τῆς βαρύτητός των ἢ τὰ μεγαλειότερα. Ὁ ἐλέφας, τὸ μέγιστον ὄλων τῶν ζώων, μόλις δύναται νὰ πηδήσῃ τὸ ὕψος ἐνὸς μέτρου. Ὁ ἵππος πηδᾷ ὑψηλότερον ἢ ἑλάφος. ἡ δορκὰς πηδᾷ μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν ὑψηλότερον τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητός των· ὁ λέων πηδᾷ διπλάσιον ὕψος ἢ τίγρις, ἡ λεοπαρδαλὶς, ὁ πάνθηρ τριπλάσιον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Μεταξὺ τῶν καλλιτέρων πηδητῶν εἶναι ἡ γαλῆ, καὶ μάλιστα ἡ ἀγρία γαλῆ. Τὰ ἔκτομα ἔχουσι καταπληκτικὴν ἱκανότητα εἰς τὸ νὰ πηδῶσι· καλὸν παράδειγμα τοῦτου ἔχομεν εἰς τὸν φύλλον, τὸν Πατέρτα τοῦ πηδῆματος, ὡς τὸν ὀνομάζουσιν οἱ Ἀραβεῖς, ὅστις πηδᾷ εἰς ὕψος ἑκατοντάκις μεγαλειότερον τοῦ ἴδιου τοῦ μήκους.

— Διατὶ αἱ γαλαὶ πρῶτον τρώγουν καὶ κατόπιν νιπντοται; Καθὼς λέγεται, μίαν φοράν καὶ ἕνα καιρὸν, μία γαλῆ ἐπίασεν ἐν στρουθίον καὶ ἐκάθισε νὰ τὸ φάγῃ. Ἐνῷ τὸ συνέσφιγγεν εἰς τοὺς ὀνυχὰς τῆς καὶ τὸ ἐκύτταζε μὲ λαιμαργίαν, τὸ στρουθίον εἶπε — «Κανείς καλοανατεθραμμένος καὶ εὐγενὴς ἄνθρωπος δὲν τρώγει ἂν δὲν νιπθῇ» πρῶτα. Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ στρουθίου ἐφάνη δικαία εἰς τὴν γαλῆν, ἧτις ἤρχισεν εὐθὺς νὰ νιπντοται μὲ τὸν πόδα τῆς. Τὸ στρουθίον δὲν χάνει καιρὸν καὶ ἀφίπταται. Ἡ δὲ γαλῆ πολλὴ δυσανεστῆθη εἰς τὸ τοῦτο ὥμοσε μὲ πολλὴν ἀγανάκτησιν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἔτρωγε πρῶτον καὶ κατόπιν θὰ ἐνίπτετο, σύστημα τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς σήμερον ἀκολουθοῦν ὅλαι αἱ γαλαί.

— Καταχρηστικῶς λέγεται τὸ ἄσμα τοῦ τέττιγος, διότι ὁ μηχανισμὸς τῆς φωνῆς του δὲν εἶναι ἐντὸς τοῦ λάρυγγος του. Ὁ τέττιξ ἔχει εἰς ἐκάστην πλευρὰν τῆς κοιλίας του ἐσκαπασμένην διὰ μεμβράνης ὡς τὰ τύμπανον, κοιλότητος ἀνοίγμα στενόν, διὰ τοῦ ὁποῦ εἰσερχόμενος ἀήρ, καὶ πάλιν ἐκπνεόμενος προξενεῖ τὸν ἦχον ἐκεῖνον.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Ποῖος πονηρὸς ἄνθρωπος ἀναφερόμενος ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ προεφῆτευσεν περὶ τοῦ Χριστοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπαλήθευσε;

2) Ποῖαν μαρτυρίαν ἔχομεν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ὅτι αἱ διαφοροὶ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐλάλουν καὶ πῶς διαφόρους διαλέκτους;